

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov om Forandring af § 15 i Loven om Færøernes Lagthing af 15de April 1854. (Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 1603 ff.)

Da Ingen begjærede Ordret, fattedes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Deretter foretoges: Første Behandling af Udkast til Lov, hvorved den nogle af Færøernes Indbyggere paa hvilende Forpligtelse til at holde og bemande Baade ophæves. (Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 1607 ff.)

Da Ingen ønskede at yttre sig, fattedes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

Derpaa gik man til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov angaaende Ordningen af de til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold. (Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 1611 ff.)

Rosenørn-Teilmann: Jeg troer, at det ved alle disse særslse Loves Behandling maa paatrænge sig ethvert af de ærede Medlemmer, at det er et Savn, at man ikke for Diebliffet her i Thinget har en Repræsentant for disse Der. Det kan betragtes som en Illustration til Forhandlingerne i en anden Forsamling om, hvorvidt Færøerne skulde have sin særegne Repræsentant ogsaa i Landstthinget. Saalænge derfor Derne kun have en Repræsentant i det andet Thing, vilde jeg for mit personlige Vedkommende finde det ønskeligt, om de Love, der angaae Færøerne, og som have nogen Betydning, maatte først blive forelagte. Jeg skal nu meget villig indrømme, at der ogsaa kan siges Meget imod denne særlige Repræsentation; thi det er jo klart, at den særslse Repræsentant vil faae en overordentlig

stor Indflydelse paa de Sager, som egentlig kun han her tilfulde kan kjende. Smidkertid har jeg selv i høi Grad følt det Trykkende ved at skulle behandle Love, som forudsætte et meget nøagtigt localt Kjendskab. Dette gjælder ganske vist ogsaa om den nu foreliggende Lov, og jeg skal derfor være meget villig til at tiltræde en Yttring, der findes i Motiverne, om, at det kan være trykkende for Repræsentationen at skulle behandle disse Forhold, og at det derfor vilde være ønskeligt, om de kunde finde deres egentlige Afgjørelse i Lagthinget, men fra en anden Side betragtet kan jeg dog paa ingen Maade tiltræde denne Ansøelse. Da nemlig Færøerne jo ligesom høre under Kongerigets almindelige Lovgivningsmagt, forekommer det mig, at Repræsentationen ikke godt kan lægge over til en anden Autoritet den Virksomhed i Lovgivningsarbejdet, som ganske vist kan være trykkende for den, men som ligesom efter Forholdenes Ordning er dens Pligt. Det er tilvisse ligesaa vanffeligt for Regjeringen at lovgive over disse Forhold, som det vil være det for os; men som denne Lov er affattet, troer jeg virkelig, man maa nære stor Tvivl om, hvorvidt det gaaer an at lade den passere paa samme Maade som de andre særslse Love. Hvis jeg nemlig ikke opfatter Sagen ganske feilagtig, er det Lovudkast, som her foreligger, efterhaanden blevet en heel lille særslst Landbolovgivning, om jeg saa maa sige, og der indeholdes tillige i det Bestemmelser om Oprettelsen af særegne Retter. Disse omhandles i Anordningens fjerde Afdeling, hvori der foreskrives, at de Sager, som Anordningen angaaer, i Tilfælde af, at mindeligt Overenskomst ikke kan tilveiebringes, skulle behandles af vedkommende Syssels Udstiftningscommission. Denne er ganske vist en Ret, som allerede bestaaer, og som har Lovhjemmel i Loven af 4de Marts 1857; men ved Siden deraf er der oprettet som anden Instants en heel ny Ret, der bestaaer af Sorenstriveren med fire af Amtmanden udnævnte Mænd. Loven af 4de Marts 1857 angaaende Udstiftningen af Fælleshøuger har ordnet Sagen i nogenlunde Overensstemmelse med Indretningen af Landvæsencommissionerne her i Landet, idet Udstiftningscommissionen bestaaer af Syssel-